

① Terapi, hævde mitdelt; ② effekter; ③ Hæftanhed
an legi ④ Brud med dommede opfattelse
⑤ Om terapi som arbejdsmæssig

TERAPI -

Oplæg

Hæftethedskunst

Wad er det?

31.1.1995

Hvis der skal gives et svar, der
er mere end en primitiv mening,
så kan det være en færdeligt at
tænke hævdet i et mitdelen, og hæf-
tanhedet i hvordan terapi til-
liger en bilmes bestemt.

① Bredt mitdelt

To tendenser: 1/ sysolans behandling
eller behandling
som sådans

eller

2/ dogo mygtes der er
hæftemæssige til-
sæt: drømmelegi,
knopstegni, frisende
legni eller memo-
legni

Yderpi sam medikamentsbehandling

Da man gider på den
møde, så trods man ind
i, at en uddanned, en af
samfundets autoriseret, behandler
den anden, for nogen som
den anden lidet under. Og
den er sam lidet ikke forskel
på kroppe, en infektion o.c.,
eller på psychen.

Man behandler for at helbrede,
for at føre rast, hvis man
ellers har mulighed i højere
mæder. Og disse specifikke
midler leder man efter. Man
leder jo stædigt efter tilsløkket.
Og tendensen der serer altså er
at også, at prisværdi og denne stort
behandlelse på samme måde som
forsvinder. Det er også ved en lit-
ta nærmere mellem døsnatsløsighed
flere visten af psykoterapien.

Centralet er, at behandleren
undersøger, observerer, tester,
og hermed præsterer en diagnostisk
diagnose og selve behandlingen.

Og jo: hvis man diagnoseres som
jeg svag, så skal man i næ-
stipst behandles på en bestudt
møde. Men i praktis er det ikke
nogen direkte sammenhæng,
menken diagnose og behandling:
hvis er der god tilfæld i en institu-
tion til en jeg svag eller man
i møndesels, så er det sandsynlig
man får en afslakkende behan-
dling hvis ikke så vane om
støttende.

Irlængs behandling er det kendt
at jeg livet overordnet har
restant, man kan.

Og essentielt er, at de mellem-
ninger, der ligge, da er lukkele
for en. De hører ikke opmær-
ksomme.

Wagen ricer ikke, hvis de er åbne,
på systemisk terapi, s. 24 (abt 93).

Tidlængs fulde, en model og behandlingen.
Et mindst intet, psych. afledinger.

2) Terapi foretak med specifikation

Her har man uddannede og i et bestemt værktøj, og sammen en person, der har problemer, skal man passe til værktøjet.

Det er den samme sådan, hvis nogen problemet, hvis man ikke kan vælge, og hvis den, der har værktøjet også har afsløre med den berørte, om det er en del, man ikke har.

Mens i et lidt alt kompakt, der samtidig er autentisk, ligesom der er nes på den enkelte, for også at kunne følge din ydelse, for at overveje, at det er et godt, at præstigheden i en vis grad overholder.

I denne kategori er det en specifik relatioalitet, til et problem, der er bestemt, men det er de forskellige han ikke ved.

nesten lig problemer, men det er gælder om selvstand, hvor det handler om.

Og det gælder man først ud af dette, når man har anvendt teknikken, ligesom diagnosen også opstilles, hvilket gør det at findes det støj, der viser.

De terapeuter, der er foretak gør vidt ifj. personen som en privats person, ligesom syskensbehandling går ind i forhold til personen som privatperson.

og

Det følles 1 og 2:

Vi, at Terapi opfatter som en person, der manipulerer den andre via specifikke virkemidler.

② Effekter

- 75% gennemlægges: symptomatiske behandlinger.
- Økent med mælt til 60-ens, omkring midt i 60-erne. En idag 8/10 får del medde mælt i psykoterapi og mindre af symptomerne.
- Det øste mest præget ved at det er et af de dørhøje næsten vidst (YAVU)
- Vi kan ikke godt men dog måltagelse (fælles)
- En undersøgelse bestedt af den amerikanske psykoterapeutiske råd, fandt effekt i 1988 - henviser til psykoterapien af færdigheden til at få hjælp.
- Det at psykoterapien har nogen effektivitet, og at det har terapi nogen betydning.
- at psykoterapien har en socialiserende funktion

De translatuer, nogen, og det er de illo-antædative, han drager, det er alt muligt om terapi som man spesielt behandling: det ødes, den visker er det følelsesforståelse, og det er det dr. han på måtte antage, er åben, fælrum, han interesser i lungen, der er i det øste personlig bundet.

Og det er en selvbeskyttelse.

Men det mårde man antage med dette på, det er at sege at individet et personligt et estetisk tilgang - at midler, som man så har brug for det øste henviser man altid givet. Og den højere øgen øst, at individet nogen mål fra andre, ikke, det gør at den personlig kontakten bliver teknisk o. Det man øst, at man har behovet ha

Minne var spontan på
bevægelses; og kunne med
de personer, der ikke var
personer, man talte, men have
hjælp til at bevæge sig.

Derfor under delte i, at
man kan et diagnosevirke,
med tilhørlig typer af
behandlingsteknikker, som
terapeuten under den anden
med, nærmest sligtet, og
hvem terapeuten så holder
det frem, terapeuten mere
når være til den andens
hjælp.

Så man får:

→ Den literatur:

diagnose → interventions →
hvorstillede anden →
ny diagnose → inter...

Als samme med neg. ph.
i terapeutens præsencen.

2

8

③ Historie om teori

Opnordligt var teori handk-
rivel med støtte af sig. Man
understøttede naturen i den
enkelte, det var i antikken,
hvem mulighed han var sig,
men troden også var også
uglystig. Problemet, der opstod,
var faldet med på himlen,
eventuelt ands shaf.
Man kunne afhæde, løb væged,
men ikke give sig i øet.

Denne opf. af teori holdt sig
hell op til midten af
18-tallet, hvor troen blev bort
og uglestig, og hvor teknologien
og videnskaben, at man kan vil
nic i naturen. Og så kom
teori: set som væged aktivitets,
og all er enden så op, at
teori er også demokratisk,
genetisk eller vil på en
merkbart tilgang.

Det er også jo et på det tekniske

at lægemidletaster under
dine jordar, at man får
aeldhjelten mellem øet
psykiske og øld somatiske,
og øld vel ha, at de mennesker
men ikke kunne fungere i
arbejde, fra byghusene, de måtte
være rigt i fælighedsstand, der
kan ikke lægge dinne hænder
dine "materielle" mennesker, men
fandt de næste standshjemmer.

De behandlingsformer, man har
anvendt har været alle: bræls
med, videspænd, ejendomstilværelse,
leumund, tænderudhyl, uethed
af hår, osv. Og i dag er
det endnu op i to niveautyper:
- en går vel somatisk: mykoty
- en går vel psykisk:

tils. psykologer,
men psykoanalyt.
som spørger om
et ping-pang
mellem hja
myke til syge,
og hvor længe er
felling af overgang,
hukket være lidet et ethvert
nab. Sees tilbage til et autoritærskab

Denne holdning bliver også bragt
i tilfælde af andre urte:
pga. nogle pulsive konflikter,
og særlig de plenumal i urte
med politices, kan hysende i et
desperat forsøg, at løse deres
nøgle konflikter. Når man er
agt segt jævnligt på den
nøgle.

Men hermed ikke sagt, at
der ikke er autentiske konflikter
på mit, men at redusere
det til dels, og at se hvad
de enkelte dels sociale normative
stillinger, og idas at gøre det
til et typ. om den nedrev-
lige tilpasning til autono-
miet.

Det er også med denne has-
sende at man undrer sig
over mykoterapien og psykoanalyt.
men legitimitet. Det er
forstås og behovet enten for
noget

Men behandlinger kan effekt af en, der bliver en, skyld, menighed og tilhører et nyt psykisk banefelt; "Den anden, der følger, fælles den anden, ikke med bedre". Altro er fatal fornuftsløs og ikke har for tilgang.

Op dette er der my også den dygtige sand til, at effekten af behandlinger er så klarlig som den er.

Men "systemet" funker noget: dels i udb. af specifikke noder, & styrkeboden, dels i klamphånden, således at enten han placeres på sin hylde ud fra formåen.

④ Brud med dominerende opfattelser

Siden sikhænslende døftet han psykiatren og psychoanalysen (den partikulære og nemmest intet videnskab.) Domine

B) mellem psykoanalysen:
under på jævn
selvforståelse

Ophind i 1960'erne:

- humanistisk diskursivitet
men → autentisk væren,

Huntenge:

- mæde/gode
sædvalgsmind partipalitisk
ambejds

Organisatoriske ændringer:

- mitj og sociotropi
→ terapeutiske fællesskaber,
men talevene og
realitetskampaktion
Høje i centrum
- antipsykotikum 1.18.13
- metapsykoterapi
- LKA

I DK en nane alternativer
valgmuligheder, men ikke alle
med i øhenter af 80-ene.

J

Og vi har en valgmulighed
som distriktspsykiatrier,
og tab af flere og flere
mennesker.

5) Om teorii som entydigheds- forskrift

Det var ikke noget en ganske tal,
at alle mulige faser på
alternativerne til psykiatrisen
og psykoterapien heller ikke
i sandset.

Det blev jo ikke sagt at
hun og et alternativ i jeres
overvægter blev var for
farlig.

Men jeg tror også det
anklænner, at man ikke
har fundet et videnskab-
ligt fund på, hvor der
~~er godt~~ var - i stedet for
det forskerte - skal være.

Og det mind, der kom um-
berha, det får jo, at
agter oppositionsstæmmer
hen tenkt om det videns-
kabelige alene vil få sig

15

selv. as velfaldbrukker
kan veel den sammen:
man kan overfan en
man skal behandle, eller
ikke-behandle. Det er daet
samme.

Fejlen er juvis på nichiudet
som privatnichiud, men alt
takkes tydes af fælles med
helgels i nichiudet, istoest
du al x nichiudet. Ytang
som var på de samme
omstændigheder, det gælder
sit liv igennem.

Men det mæres vi øgrø
en anden psykoterapi; en
psykoterapi som det samfusi-
onerne; det mennesk, der
skal falde, falder af hand-
ter

- mestrat designet:

Jes, hørte, mye.

Givet et isoleret menneskesyn,

16

så her man opd lung for
at kunne manipulere.

Hans dels andels syn på uman-
ghed styrer - at mennesket er soci-
alt, del er ræseligt interant -
og del lever ved det grise
umuligheds mid i sine livs-
betragtninger, så er terapi
ræsion og returhugstætte,

hvor man ikke skal overfan
mennesken i staden - ag-
metrisk - men hvor man
øgrø er sammen om denne
processen. Og det er det
sidste arbejts - samarbejdet,
eller kooperationen - der
systematisk er fænret i
psykoterapien og psykoterapien.

Terapi er arbejdt dækket
Møllum: (223).

Det, der lungen er i toxi,
og der øgrø, et vor man

mister eller præsens mitbæders for at gøre midfylde på sine relevantes livsbedingelser, så hamme der et nyttilt, hvor man må holde sig og dette fører til at man nu "afvæge" fremhævter af de man man egentlig har - ellers kan man ikke holde sig - men det er alt at afvæge det betyder også at de begynder at selvstændiggøre sig, og det er, hvad man kan justere ved synstanner.

Når man så, idet han, er færd med at ses stærkastende en mykelse, så er det også, at man leverne faktalt anstreng i en personliggjort verden.

Derfor, i form af voldning af udviklingsstætte, er det også at befæste en identitet af den berørte børnemoder, således at man hen fødes i situationen for sin børne.

Det er samme sociale marginalisering og udstedning i form af personlig isolations, der er problemet, når man børn ulykkes. Personlig fastgørelse anhænger ofte sociale henviste, indenfor ens sociale milde.

